

VÍTĚZNÝ ÚNOR 1948

Skončila nejhroznější válka dějin lidstva, rozpoutaná ve jménu rasy, předurčené k vládnutí světu. Umožnil to velkokapitál a jeho touhy po dalších a dalších ziscích. Velká část naší planety byla v troskách, i naše země byla rozvrácená. Naši skvělí otcové a dědové se pustili s nadšením do obnovy. Mimo svých pracovních povinností zdarma odpracovali miliony brigádnických hodin k obnově průmyslové výroby i zemědělství – zejména v oblastech po odsunu německých obyvatel. (V rodinném archivu mám výstřižek z kladenského „Kováka“ z roku 1949. Píše se tam, že soudruh Sojka odpracoval již 3.630 dobrovolných hodin, za něž si nenechal vyplatit mzdu...)

Komunistická strana se postavila za obranu republiky před nacizmem, byla důležitou a nejvíce pronásledovanou složkou odboje. Osvobodil nás Sovětský svaz a tím získal obrovský kredit našich lidí. Nejen dělníků, také zemědělců, řemeslníků, zaměstnanců i úředníků, malých obchodníků.

Vznikla Národní fronta s programem celonárodním. Ve volbách se to projevilo - KSČ získala 40 % hlasů. Připomeňme si hlavní události. Dne 13. února došlo ve vládě ke sporu o Sbor národní bezpečnosti. Ministři ostatních stran zahájili bojkot jednání, dokud ministr Nosek neodvolá provedené personální změny ve Sboru. 20. února pak podali demisi s tím, že prezident Beneš ji nepřijme a vypíše nové volby. Jenže komunistická strana, která byla vždy akční, místo politikaření konala. Na závodech vznikly akční výbory a lidové milice. 21. 2. vyjádřil sjezd závodních rad, pod vedením Antonína Zápotockého, požadavek přijetí demise. Vše podpořila generální stávka dne 24. února.

Tak mohl pak konečně dne 25. února na přeplněném Václavském náměstí pronést Klement Gottwald ta známá slova: „Právě jsem se vrátil z hradu...“, která byla přijata

bouřlivým jásotem. Bylo to skutečné vítězství pracujícího lidu, to nelze jinak nazvat ani po téměř osmi desítkách let dalšího společenského vývoje. Pavel Hruban

Fialova energetická draha

Máme tu letos první speciální BOčko, kde se podíváme na to, co aktuálně hýbe světem i našimi peněženkami – na oblast energií a energetiky.

České energetické zdroje loni vyprodukovaly 68,7 terawatthodiny elektřiny, což je meziročně o čtyři procenta méně. Důvodem poklesu je především nižší produkce uhelných elektráren, jak vyplývá ze zprávy oborových webů o Energetice.cz a Ušetřeno.cz. Loňská výroba byla podle ČTK nejnižší přibližně od roku 2001, tedy za více než dvě desetiletí. Hnědohorné elektrárny byly druhým největším zdrojem s 33,4 procenta, přesto vedení ČEZu připravuje ještě v tomto desetiletí rychlý odklon od uhelné energetiky. Vysoká cena emisní povolenky totiž brzy udělá z provozování uhelných elektráren ztrátový byznys. Jak uvedli členové představenstva na nedávné tiskové konferenci, náhradu mají zajistit hlavně plynové elektrárny. Než je ČEZ postaví, bude však Česko muset dovážet chybějící elektřinu z okolních zemí. Ukončení těžby uhlí navíc může mít významné ekonomické a sociální dopady na regiony závislé na těžbě.

Už nyní přitom registruje ČR od druhé poloviny roku 2021 ze zemí Visegrádské 4 suverénně největší nárůst cen elektřiny pro domácnosti, když mezi prvním půlrokem roku 2021 a prvním loňským půlrokem narostla cena elektřiny českým domácnostem s běžnou úrovní spotřeby hned o 88 %. V Polsku to bylo o 36 procent, ale v Maďarsku a na Slovensku shodně jen o osm procent. Současně u nás došlo také k nejvýraznějšímu nárůstu veřejného zadlužení a z daného kvarteta zemí Fialova vláda jako první upustila od státní pomoci s platbami za energie. V paritě kupní síly má Česko elektřinu, ale i plyn prakticky nejdražší v EU. A to připomínám, že ČR je ze zemí Visegrádské 4 dlouhodobě suverénně největším čistým vývozcem elektřiny. Cenu elektřiny pro domácnosti totiž významně ovlivňuje to, jak se poplatky za přenos a distribuci rozdělí mezi domácnosti a průmysl. ČR registruje od 2. poloviny roku 2021 ze zemí Visegrádské čtyřky suverénně největší nárůst cen elektřiny pro domácnosti.

V ČR je toto rozdělení nastaveno ze zemí Visegrádské čtyřky nejvíce ve prospěch průmyslu a v neprospěch domácností. Sami si tedy asi umíte představit, co se s cenami stane v následujících letech, kdy s utlumením exportu budeme muset navyšovat import, pokud stát opět nechá primární zátěž na domácnostech. Je patrné, že nejen Evropa jako celek, ale i naše vláda se sama střílí do nohy a hází s nedozírnými následky vlastní občany i podniky přes palubu ve jménu ekologie – či spíše falešné ekologie.

Podle nedávných studií může mít totiž zkapalněný zemní plyn (LNG) vyšší uhlíkovou stopu než uhlí, když se vezmou v úvahu všechny fáze jeho životního cyklu, včetně těžby, zkapalňování, dopravy a zplyňování. Studie z Cornell University zjistila, že uhlíková stopa LNG, což je prakticky metan CH₄, může být až o 33 % vyšší než u uhlí, zejména kvůli emisím metanu během těchto procesů. Metan je totiž mnohem silnější skleníkový plyn než oxid uhličitý, a to zejména v krátkodobém horizontu. Skleníkový efekt metanu je více než stonásobný oproti CO₂ v časovém horizontu 20 let. Při výhledu na celé století je násobitel stále přibližně 33krát více oproti CO₂.

Významná část LNG dováženého z USA navíc pochází z frakování. Frakování, neboli hydraulické štěpení, je metoda těžby, která umožňuje získávat plyn z břidlicových hornin. Tento proces je spojen s úniky metanu. Podle americké agentury Energy Information Administration, asi 87 až 88 procent zemního plynu vytěženého v USA pochází z hydraulického štěpení. To znamená, že většina LNG vyváženého z USA, včetně LNG dováženého zeměmi jako jsou ty v EU, pochází z frakování plynu. Další studie pak ukázaly, že míra úniku metanu při frakování je vyšší, než se dříve odhadovalo. Agentura pro ochranu životního prostředí (EPA) v USA odhaduje míru úniků na přibližně 1,2 procent pro těžbu ropy a zemního plynu. Některé studie však naznačují, že skutečná míra úniků je vyšší. Výzkum například zjistil, že v Permské pánvi, hlavní oblasti frakování, je míra úniku metanu asi 3,7 procent. Výzkum přitom ukazuje, že pokud míra úniku metanu přesáhne přibližně 3,2 procent, dopad zemního plynu z frakování na klima se stane horším než dopad uhlí v období 20 let.

Naše vláda se sama střílí do nohy a hází s nedozírnými následky vlastní občany i podniky přes palubu ve jménu ekologie – či spíše falešné ekologie.

Samotný proces zkapalňování LNG, jeho doprava z USA do Evropy a následné zplyňování mají pak samozřejmě významný vliv na celkové emise skleníkových plynů spojené s použitím LNG. Zde jsou hlavní faktory, které přispívají k těmto emisím: Celkově se odhaduje, že tyto procesy mohou zvýšit emise skleníkových plynů spojené s LNG až o 21% ve srovnání s jinými zdroji zemního plynu. To znamená, že LNG má významně vyšší uhlíkovou stopu než regionální zdroje plynu, jako je potrubní plyn z Ruska nebo Norska.

Z dostupných dat tedy vyplývá jasně, že v dnešní situaci středoevropských zemí včetně ČR, kde stále zůstávají zásoby nevytěženého energetického uhlí, nedává ukončování provozu uhelných elektráren a tepláren v horizontu 5 až 15 let vůbec žádný smysl, pokud by je měly nahradit elektrárny na dovážený LNG, neboť životnímu prostředí to nijak neprospěje, a navíc to bude mnohem dražší. Deindustrializaci Evropy, která odporuje zdravému rozumu, je naopak třeba včas zastavit. Je totiž nad slunce jasné, že politika EU postavená okolo ochrany klimatu je pokusem o ekonomickou sebevraždu páchanou v přímém přenosu. Brusel navzdory všem varováním, že přesně k tomu dosavadní kroky spějí, dál pokračuje navzdory datům stejným směrem a odmítá své záměry korigovat. Stále více lidí, politiky nevyjímaje, si přitom uvědomuje, že je třeba zatahnout za záchrannou brzdu, dokud ještě je čím brzdít. Jak uvádí list Les Echos, tři francouzští ministři Ferraci (ministr průmyslu), Haddad (ministr pro Evropu) a Agnes Pannier-Runacherová (ministr pro životní prostředí), apelují na předsedkyni EK Ursulu von der Leyenovou, aby odložila Green Deal o několik let. Cokoli jiného podle nich bude »závažnou politickou chybou«. Stejného názoru má být celá francouzská vláda a prezident.

Architekt evropského Green Dealu Frans Timmermans z Nizozemska přesto nadále tvrdí, že je třeba v dekarbonizaci evropské ekonomiky a společnosti pokračovat a že změny mají zaplatit hlavně bohatší Evropané. Jako by tomu tak snad někdy v realitě bylo, vidíme na naší probruselské vládě. I proto je třeba jí říct na podzim v parlamentních volbách jednoznačně STÁČILO!, aby nás v Bruselu při dalších jednáních o Green Dealu zastupovala vláda, která se nebude hrbit před zájmy USA a EU. Kateřina Konečná

Rusko a USA už nemluví o válce, ale o míru – zní z Kremlu

Nedávné telefonické rozhovory mezi prezidenty Ruska a USA Vladimírem Putinem a Donaldem Trumpem znamenají, že se Moskva a Washington od nynějška zaměří na mír, uvedl mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov v rozhovoru s televizním moderátorem Pavlem Zarubinem.

»Vysílají silný signál, že se od nynějška budeme snažit řešit problémy prostřednictvím dialogu. A od nynějška budeme mluvit o míru, nikoli o válce,« dodal.

Podle Peskova by Trumpovy názory měly oslovit každého zdravě uvažujícího člověka. Rusko podle něj zcela postrádalo komunikaci s předchozí americkou administrativou.

Putin a Trump spolu telefonicky hovořili 12. února. Jednali o zastavení nepřátelských akcí na Ukrajině, bilaterálních vztazích a některých dalších otázkách. Vedoucí představitelé se dohodli, že budou udržovat kontakt a uspořádají osobní setkání.

(pk, TASS)

Major Zeman. Znovu a znovu je rozčiluje

Tak jsem si počel komentář (na [kintip2.cz](#)) prý novinářky a spisovatelky Lidy K., mladé ženy, která o předlistopadové minulosti ví vše. Proto napsala i zamyšlení na téma *Třicet případů majora Zemana*. Nevím sice, že by se někdy dřív o podobnou tematiku zajímala, ale v tom, co vyšlo, se obdivuhodně vyzná. Dokonce natolik, že jsem byl vyzván, abych zaujal stanovisko jakožto autor knižky o vzniku tohoto velmi sledovaného seriálu, jež zřejmě byla inspirací pro Daniela Růžičku, jenž napsal svou knihu, která měla znehodnotit celý seriál.

Byl jsem nedávno přítomen shromáždění stoupenců seriálu v jednom středočeském místě nedaleko Votic. Byli zde i někteří tvůrci a herci v seriálu Třicet příběhů hrající – Antonín Hardt, Jan Přeučil, Jarka

Obermaierová, Adolf Gruber. Pan Růžička byl také přítomen. Autorka by se divila jeho dnešním postojům. Za léta, jež uběhla od vydání jeho knihy, hodně zmoudřel. Kdysi naladěný na velký útok, pro případné informace se dokonce tehdy obrátil i na mne. Nemínil jsem mu je však poskytnout. Sháněl je tedy jinde. Dokumentaci však většinou do rukou nedostal. Jan Kovář si nechával ve svém archivu to, co v České televizi nebylo. To si pečlivě schovával. I mnohé fotografie z natáčení. Ty k dehonstaci seriálu sloužit nemohly a tak se fabulovalo. Třeba se tvrdilo i to, že seriál vznikl, aby bojoval nikoli *proti kriminalitě, ale proti církvi, šlechtě, podnikatelům, oponentům*

i proti Západu (slova ze článku výše zmíněné autorky). Potvrdit tuto myšlenku se však ani Růžičkovi nepodařilo. Ani najít důkazy pro tvrzení, že občané policii přímo nenáviděli a proto bylo třeba nějak vylepšit její renomé. Důkaz, že lidé nazývali policisty *poldy*, *mlíkaři*, *fízly apod.*, se sice líbí generaci, jež onu dobu, která je neustále zpracovávána současnými novinářskými propagandisty, nepamatuje, ale ani dnešní policisté se podobnými přezdívkám nevyhnuli. Stačí se zaposlouchat do mluvy dnešních detektivek. V Devadesátkách, které nám ČT v současné době přibližuje v napínavém seriálu, takového výraziva najdeme až moc. Nejen naši policisté a strážníci si však vysloužili zástupné názvy, ale náš vzor američtí a jinoevropští také. A že by v tom byla ideologie? Mimořádně – v nově natáčených televizních filmech o letech před rokem 1989 ideologie není? Ty na rozdíl od děl z doby předchozí autorka jistě zná. Je jí tam tolik, že až přetéká. Jen oproti *Zemanovi* obrácená naruby a vydávaná za jedinou pravdu. Seriál vznikl díky velkému a kladnému ohlasu na bezpečnostní pořad majora Jirsáka a po zveřejnění několika vyřešených kriminálních kauz. Původní návrh hledejme právě u něho a jeho kolegy Šikla. Jen z počátku nešlo o nějakých třicet příběhů a ani je nespojovala postava Jana Zemana. To vše se vyvinulo postupně a docela pomalu. Velmi napomohla vstřícnost vedení ČT a velká podpora ministra vnitra Obziny.

Paní spisovatelka a novinářka uvedená na úplném začátku článku se nevyhnula ani konkrétností. Prý režisér Sequens **byl nakloněný režimu. Ať už normalizaci podporoval z přesvědčení, nebo prostě jen proto, aby mohl dělat svou práci, vycházelo mu to.** (Cítíte osten zpochybnění charakteru režiséra, jenž patří mezi největší své doby?). Jenže režisér seriálu nebyl vybrán okamžitě. Jak to tedy opravdu bylo? Napřed byl zmíněný nápad. Pak se zrodil záměr představit práci jednotlivých složek bezpečnosti, postupně vznikla i myšlenka vytvořit k třicetiletí SNB sérii příběhů, které by charakterizovaly nebo alespoň naznačovaly problémy každého jednoho roku. Naprosto věčných, bez politického zabarvení, podle současného pohledu, byla většina z nich. Byla léta, kdy se však politickým událostem nebylo možné vyhnout. Byly úzce svázány s vyprávěnými příběhy. Vytvořila je totiž ona doba.

Zmíněná kritička se zmiňuje o tom, že bylo natočeno o mnoho dílů víc a nedostaly se na obrazovku, že dokonce díly schvaloval Vasil Bílak. Jde o lež. Nikdo ani z ÚV KSČ, tedy ani Bílak, neměl co do tvorby seriálu mluvit. Dokonce na pravidelná promítání u ministra nebyl zmíněný tajemník ani pozván. Ani na setkání s tvůrci. Sequens si vyhradil právo rozhodovat o tom, co se bude natáčet a že mu nikdo nebude zasahovat do práce, jinak u projektu osobně skončí. Ostatně sám, podle původního záměru, neměl natáčet celý seriál. Dal si však podmínku, že bude u něho od začátku do konce. Mělo to svou logiku. Nakonec se u vedení televize a v Tiskovém odboru Federálního ministerstva prosadilo jeho pověření a zároveň dostal slib, že opravdu nikdo mu nebude do práce, kromě poradců, bude-li k některým momentům jejich názoru potřeba, mluvit. To byla jeho podmínka. K ruce dostal dramaturga Jiřího Procházku.

Jednostránkové či výjimečně dvoustránkové náměty, minimálně tři pro jeden rok, šlo o stručný popis události v uvedeném roce, připravily jednotlivé správy SNB bez nároku na následné vstupy do natáčení. Sequens, nikoli ministerstvo vnitra, si vybral příběh, který chce natáčet. Některé však i po zpracování byly nakonec režisérem a jeho dramaturgem vyřazeny. Nebyl k tomu politický důvod, ale třeba technický, nebo šlo o přehodnocení názoru režiséra a jeho štábu, v němž byli i zástupci Čs. televize a Státního filmu, a byl zvolen jiný příběh. Zpracovávaly se totiž někdy i dva příběhy na jeden rok najednou a vybral se ten vhodnější. Neměly být zrcadlovým obrazem události. Šlo o příběhy *na téma*... Ty pak zpracovávali ve formě povídek někteří autoři, které vybíral především Jiří Procházka. Namátkou jmenujme některé z nich – Očenášek, Šotola, Kupka, Šikl, Procházka, atd. Také sám režisér několik připravil.

Poslední slovo měl však vždy režisér Sequens. Nezapomeňme, že byl zkušeným režisérem, jenž měl za sebou *Hříšné lidi*, ale především geniální *Atentát*. Zajímavé je, že ty nejpolitičtější díly si pro sebe vyhradil Jiří Procházka. Připomeňme i to, že právě on napsal v této době dopis příslušnému oddělení ÚV KSČ, v němž si stěžuje na malou političnost Sequense a zřejmě také Obzinova přístupu. Zřejmě si tak chtěl napravit deputaci za rok 1968, jenž v jeho případě měl za následek vyškrcnutí z KSČ. O existenci zmíněného dopisu se štáb dozvěděl až po dotočení seriálu. Jeho obsah však neměl ani při natáčení, ani poté, na nic vliv.

A herci? Že museli hrát, když jim byla nabídnuta role? Nemuseli. Dva ji také nepřijali. Ať již proto, že se jim role nelíbila, anebo proto, že neměli rádi policii. I to se stává. Dnešní tvrzení např. herce Hanzlíka, že nechtěl hrát v režimním propagandistickém seriálu, je účelové. Jinak by nevzal roli uvědomělého komunisty v Sanitce, skladníka Oskara v Ženě za pultem či Vojty Cirkla v režimním seriálu Synové a dcery Jakuba skláře. Jeho důvod odmítnutí chápu i dnes – vytiženost v Divadle Na Vinohradech. Hrál tehdy několik hlavních postav, např. Loupežníka v Čapkově dramatu, Valentina v Roščinově Valentín a Valentina, cara v Tolstého Caru Fjodorovi a Hamleta ve slavné Shakespearově hře. Kromě toho jsem napočítal, že v době natáčení seriálu Třicet příběhů natáčel ve více než deseti dalších filmech a to v nedůležitějších rolích, a minimálně v pěti velkých televizních inscenacích. Spíše se dívám, jak to mohl všechno stihnout. Ani poté, tedy po odmítnutí Sequensem nabídnuté role, nebyl z obrazovek či filmového plátna odsunut, ale dál hrál a natáčel. Dokonce i toho komunistu v Sanitce.

Zmíněný komentář je doplněn *fotografií* majora Zemana. Redakce kinotip2.cz si ní pohrála. Oblékla herce Brabce do uniformy až příliš se podobající sovětské. Nebyl pro to důvod. Jen v jednou díle se mihnou sovětské uniformy – to jsme však na samém začátku seriálu. U osvobození. Dokonce ani o tom osvobození v něm nebyla řeč, jen o návratu z koncentračního tábora. Takže? Prostě další zlovlný nápad.

Znal jsem Jiřího Sequense, mluvil jsem mnohokrát s Jaromírem Obzinou, kamarádil jsem se a kamarádím s několika herci, kteří v seriálu vystupovali, stýkal jsem se a stýkám se s Adolfem Gruberem, hlavním poradcem seriálu. V knize Daniela Růžičky a v některých režimních komentářích byl zařazen mezi příslušníky Státní bezpečnosti. Šlo o účelovou lež. Nikdy nebyl jejím příslušníkem, ani nepracoval v nějaké funkci, která by svou činností navazovala na StB. Tehdy byl zástupcem náčelníka Tiskového odboru FMV. Přímo podřízeným plk. Kovářovi, a že by tento odbor byl ovládan Státní bezpečností, může říkat jen lhář anebo blázen. Role poradců, z nichž ani jeden nebyl příslušníkem StB, byla skutečně poradní a byla využívána při řešení technických a věcných problémů. Adolf Gruber byl navíc spojkou mezi FMV, televizním štábem a přímo Sequensem. Měl za úkol řešit problémy, které mohou vzniknout. A řešil je. Další podrobnosti o natáčení seriálu si lze [přečíst v rozhovoru právě s A. Gruberem na iportalu24.cz](#). Je dostupný. Závěrem mohu jen dodat: Když o něčem chci psát, musím o tom něco vědět. To v případě Lídy K. splněno nebylo. Jaroslav Kojzar

Analýza: Co zjistila americká parlamentní vyšetřovací komise o pandemii koronaviru?

Ve velkém hukotu, spuštěném vítězstvím Donalda Trumpa v prezidentských volbách v USA 2024, nějak zaniklo zveřejnění závěrů vyšetřovací komise Kon-

gresu USA z prosince 2024 o okolnostech vzniku a šíření pandemie covid-19.

Jaké byly její základní závěry?

1. *Viru pravděpodobně unikl z laboratoře a někteří vysoce postavení představitelé amerického establishmentu se to snažili tajit.*
2. *Ve Wu-chanu probíhal gain-of-function výzkum placený americkými daňovými poplatníky skrze organizaci EcoHealth Alliance.*
3. *Americké grantové agentury selhaly v dohledu nad výzkumem, který financovaly.*
4. *Mnoho prostředků z pandemické pomoci bylo rozkradeno a vynaloženo neúčelně.*
5. *Světová zdravotnická organizace (WHO) selhala v mnoha aspektech své práce a USA na ni příliš spoléhaly. Protipandemická úmluva WHO ohrožuje USA.*
6. *Nařízení dodržovat odstup dvou metrů (six-foot distancing requirement) nebylo založeno na vědeckých důkazech.*
7. *Nošení roušek nebylo účinné v prevenci nákazy, CDC zakládalo svá doporučení na špatně provedených studiích.*
8. *Federální vláda překročila své pravomoci při nařizování povinnosti nosit roušky. Rouškování dětí nadělalo víc škody než užítku.*
9. *Povinné očkování nebylo založeno na vědeckých důkazech.*
10. *Uzávěry škol nebyly založeny na vědeckých důkazech a zhoršily vzdělanostní, zdravotní a mentální stav mladých lidí na roky dopředu. atd.*

Tedy, zpráva čítá stovky stran a zájemcům ji lze jediné doporučit.

Komise předně potvrdila sdělení některých italských a amerických virologů z května 2020, že koronavirus, způsobující obávané onemocnění starých a nemocných občanů SARS-CoV2, byl uměle vytvořen v laboratoři a nedopatřením unikl do prostředí. Podle komise unikl z biologické laboratoře v čínském Wuchanu, kde probíhaly riskantní a podle všeho i nezákonné pokusy s koronaviry. Tým vedl známý americký virolog Fauci, jádro týmu tvořilo kromě Fauciho 15 předních virologů, z nichž 12 bylo amerických a tři byli čínští. Celý výzkum byl financovaný z USA. Existují i další verze, že se tak stalo stejnému týmu v ústřední biologické laboratoři v USA, ale to není podstatné. Podstatné je, že USA financují výzkumy, které mohou vytvořit nebezpečné nemoci charakteru biologických zbraní hromadného ničení, přestože jsou zakázané mezinárodními konvencemi, v jiných státech světa, a obchází tak mezinárodní dohody i zákaz platný v USA.

Podíváme-li se na situaci v Česku, shledáváme, že řada problémů byla podobných. V roce 2020 bylo vzhledem k vpádu nové, pro některé občany smrtelné nemoci zavedení karantény s výjimkou léta 2020 nutností. Její uvolnění na Vánoce 2020 bylo velkým dilematem. Stálo množství životů osob starých a nemocných. Prostě, humanismus jak vyšitý.

Časem bylo ze statistiky zemřelých s koronavirem zřejmé, že až na pár výjimek jsou ohroženi jen lidé nad 65 let, velmi často trpící i dalšími zdravotními neduhy. Tato skutečnost se dlouho v boji s pandemií nezohledňovala, pandemii protáhla a prodražila. Tento postup vedl k zesilování nálad proti karanténě a později i proti očkování vakcínou nejen firmy Pfizer.

Zásadní chyba? Sputnik V

V očkování bylo neodpustitelnou chybou zakázání ruské vakcíny Sputnik V, která byla k dispozici jako první. Asi do května 2021 byl vakcíny Pfizer velký nedostatek. Tento plod rusofobie a špinavých kšeftů firmy Pfizer stál tisíce životů občanů ČR a desetitisíce životů občanů v EU. Později brutálně prosazená vakcína firmy Pfizer sice určitý efekt ke snížení úmrtnosti na koronavirus přinesla, ale podstatně menší, než bylo slibováno, zvláště pokud jde o šíření koronaviru. Za skandální považuji, že mnozí nejen čeští politici slibovali od vakcíny víc než šéfové firmy Pfizer. Nesmyslné bylo očkovat lidi pod 50 let a zvláště pak děti, které onemocnění snášely velmi dobře. Výjimkou byli lidé, trpící jinými vážnými nemocemi.

Problém je, že některé šarže této vakcíny byly zřejmě znečištěné a tím i nebezpečné pro očkování. Zřejmě v této souvislosti jsou někteří, mimo jiné Trumpův ministr zdravotnictví Robert Kennedy mladší a slovenský premiér Robert Fico, přesvědčení, že je chtěl někdo vakcínou Pfizer zabít. Těžko se jim divit.

Nákup vakcíny Pfizer byl proveden předsedkyní Evropské komise za utajovaných, silně předražených podmínek, navíc v absurdním množství 12 vakcín na osobu včetně nemluvnat za několikanásobné ceny proti vakcíně Sputnik V, úhrnně snad za 35 miliard eur. Vyšetřování této i jiných nesrovnalostí při nákupu vakcíny Pfizer je systematicky bráněno, mnohé věci zůstávají utajené. Belgické soudy v této souvislosti odmítly žalobu na předsedkyni EK paní Leyenovou. Jistě i proto potřebuje EU bojovat s nedefinovanými dezinformacemi, které se brzy ukazují jako pravdivé.

Ve vyšetřování bránily v první řadě čtyři tajné služby USA z 25, klan kolem doktora Fauciho, tvůrců koronaviru a pandemie (kdyby hned přiznal vše, mohly být účinné postupy proti pandemii a tím i spoušť přinesená pandemií koronaviru mnohem menší), a část big farmy. Vyšetřování ztěžovala i nekompetentnost Světové zdravotnické organizace (WHO), zdravotnických orgánů EU a jednotlivých členských států. Postup Švédska a Běloruska, moc proti pandemii nezasahovat, se nakonec ukázal jako méně špatný než křečovitě zákazy odmítané širokou veřejností. Jistě i proto nový prezident USA rozhodl o vystoupení USA z WHO.

Podle statistik OSN k 13. únoru 2023 zemřelo s koronavirem 6 782 716 občanů. Číslo není jistě přesné, v evidenci mohou být citelné nesrovnalosti vzhledem k nespolehlivosti testů PRC. Jsou tam jistě občané, kteří zemřeli reálně na něco jiného, stejně jako tam někteří občané zemřeli na koronavirus chyby.

Pandemie SARS-CoV2 způsobila bezprecedentní zdravotní a následně sociálně ekonomickou krizi, někdy vyjadřovanou jako pokles hrubého domácího produktu o 5 %, někde o více, někde o méně. Tato krize nejvíce postihla Evropu. ČR v počtu zemřelých s koronavirem na milion obyvatel zaujala 9. nejhorší místo ve světě. Nejhorší na tom bylo Peru, poté řada evropských, zejména bývalých socialistických států, s výjimkou Běloruska. Absolutně nejvíc zemřelo na kovid občanů USA – 1 140 017.

Za poctivou práci do vězení, za těžké zločiny poctivý důchod!

Za obří, těžko uvěřitelný hazard a tuto otřesnou spoušť končí prezident USA Joe Biden udělit preventivně milost nejen svému synovi, známému korupčníku Hunterovi, ale také doktoru Faucimů a dalším velice problematickým občanům. Prostě, jak říká starší vtip: *»Za poctivou práci do vězení, za těžké zločiny poctivý důchod!«*

Právo udělit milost je spíše feudální přežitek, který má poněkud vyvažovat případné justiční přehmaty. Pokud se ho chopí lidé jako někdejší prezident Československa Václav Havel nebo dnes už bývalý prezident USA Joe Biden, je to pohroma pro spravedlnost a také výsměch justici. Právo udělit milost se dosud vztahovalo na čin, za který byl občan právoplatně odsouzen. Udělit milost preventivně je také facka právnímu státu. Ale kdo by se prý takovými kravinami zabýval. Jan Zeman

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MÍČ 47 437 *Nevyžádané příspěvky se nevracejí*